

en billigere Betaling for Staten end den, som Forslaget nu indeholder. Og saa var det ikke utænkeligt, at vi — lad os nu sige, at Loven bliver færdig til den 1ste April 1908 — saa den 1. April 1910 kunde rykke ind i en værdig, offentlig Telegrafstation her i København, som alle vilde være langt lykkeligere ved end ved i 25 Aar at skulle pines med Lejemaal og vanskelige Lokaleforhold og med en ugunstigt udseende Bygning osv. Ingen vilde være glad ved dette sidste, og jeg vilde tro, at den Løsning, jeg her omtaler, af den Grund fortjente Medhold. Selv om saa ogsaa det offentlige skulde bringe et Offer overfor de Mænd, der i et Aars Tid eller saa have ventet uden nogen Skyld paa at faa en Afgørelse, som dog maatte være dem meget usikker, selv om man skulde bringe dem et lidet Offer i saa Henseende, give dem et Tilskud til Forrentning for en vis Tid eller saa, var det vel værd at betale for at faa Sagen løst paa en Maade, der var fyldestgørende for det offentlige, medens den her foreslaaede Løsning ikke er det. Jeg tror derfor, at det ærede Udvalg, naar Sagen kommer til Behandling, ved Siden af de andre Muligheder, der er for en Løsning, ogsaa burde tage den Tanke, jeg her har tilladt mig at fremsætte, op til Drøftelse.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Svend Høgsbro): Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) havde i min forrige Tale fundet en Oplysning, som han ikke havde kendt før, med Hensyn til den Kontrol, der var ført angaaende Bygningen i Gammel Mønt, den nemlig, at denne Kontrol først var indtraadt, da Bygningen var halvvejs færdig, og altsaa ikke kunde være særlig effektiv. Det var jo imidlertid et Spørgsmaal, vi allerede drøftede i Fjor; allerede da fik det ærede Medlem fuld Oplysning fra min Side i saa Henseende, og det er en fuldstændig Misforstaaelse af, hvad Kontrollen gik ud paa, naar han har kunnet finde noget mærkeligt i det. Jeg har oplyst, fra hvad Tidspunkt Kontrollen traadte til, at den først fra Kontraktens Afslutning har fulgt Byggeforetaget, men at der naturligvis er gaaet en fuldstændig Undersøgelse af Bygningens daværende Tilstand, i Forvejen, inden jeg indlod mig med det paagældende Selskab.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) fandt det underligt, at jeg havde forelagt dette Forslag igen uden paa Forhaand at forvise mig om en bedre Mod-

tagelse af det, end det i Fjor fandt. Det forudsætter, at jeg skulde have ført Underhaandsforhandlinger med dette Tings Flertal. Jeg troede ikke, at det ærede Medlem — jeg havde nær sagt: og hans Parti, men her i Salen har han jo intet Parti; jeg kan dog i hvert Fald sige: og hans Parti eller Meningsfæller udenfor denne Sal — vilde give mig Anvisning paa at føre Underhaandsforhandlinger. Det pleje de ellers tværtimod at angribe, naar de kunne faa Nys om, at saadanne ere førte — skønt jeg jo godt ved, at det ærede Medlem tidligere selv har været ivrig Deltager i saadanne Underhaandsforhandlinger. Jeg har ikke ført saadanne, og derfor er det, at jeg har kunnet forelægge Forslaget og møde den samme Modstand som sidst. Men for øvrigt maa det ærede Medlem vel som ældre Parlamentariker kende den aldeles faste Praksis fra Regeringernes Side, som jeg ikke ved nogen Sinde har mødt nogen Modsigelse eller Indvending, at naar et Lovforslag ikke er blevet behandlet til Ende i et Ting, er det en fuldkommen given og naturlig Sag, at det i den følgende Samling igen forelægges i samme Ting.

Naar det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg kunde tænke paa at give mere for den paagældende Bygning, end det muligvis var nødvendigt, af Hensyn til Haandværkere, Kreditorer, og hvad det nu kunde være, viser det jo kun, at det ærede Medlem ikke endnu, skønt han først nu kaster sig ind i Forhandlingerne, er naaet tilstrækkeligt ind i denne Sags Sammenhæng, thi jeg har tilstrækkeligt paa vist, og det fremgaar ogsaa af Sagens Dokumenter, at selv om man gav de 1,450,000 Kr., der er Tale om, er det økonomisk fordelagtigere for Staten paa Grund af den opnaaede Garanti for det Lejemaal, der dertil er knyttet, end om man fik den for en Million eller mindre, men uden en saadan Garanti og uden et saadant Lejemaal. — Saa antydede det ærede Medlem ganske vist, at der kunde være Tvivl om denne Garantis Holdbarhed, altsaa at Grundejerbanken ikke skulde være god nok for de Penge i de 15 Aar, der her er Tale om. Ja, det overlader jeg til det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) at svare paa, han kender mere til Grundejerbankens Forhold end jeg. Efter de Oplysninger, jeg har indhentet, har jeg ingen Grund til at tvivle om, at den er god nok.

Saa spurgte det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, hvorfor jeg nu mødte med Grundejerbanken i Stedet for Laane- og